

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi A.P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. V ACa 465/26,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 czerwca 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą datowaną na 6 czerwca 2026 r. A.P., działając osobiście, wniósł o stwierdzenie nieuzasadnionej beczynności i przewlekłości w rozpoznaniu wniesionego przez niego środka odwoławczego od decyzji Sądu Okręgowego. Z części wstępnej skargi wywnioskować można, iż skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. V ACa 465/26.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 6 ust. 1 i 2 u.s.p.p. określono wymagania formalne skargi na przewlekłość. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 2 u.s.p.p., skarga powinna zawierać: (pkt 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz (pkt 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

2. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

W związku z powyższym przypomnieć również należy, że stosownie do art. 2 ust. 2 u.s.p.p. sąd, dokonując oceny, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, uwzględnia łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

3. Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie ocenił, iż wniesiona przez skarżącego skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych z art. 6 ust. 2 u.s.p.p., gdyż nie przytacza okoliczności uzasadniających żądanie. Nie ulega wątpliwości, że skarżący domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania ograniczył się wyłącznie do powołania na pismo Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 lutego 2026 r., w którym ten stwierdził, że sędzia sprawozdawca zostanie wyznaczony po 9 miesiącach od wpływu akt, co ma związek z liczbą rozpoznawanych spraw oraz trudną sytuacją kadrową. W ocenie skarżącego powyższe stanowi przyznanie wadliwej organizacji Sądu Apelacyjnego w Katowicach, skutkującej zapaścią systemu sądowniczego oraz pozbawieniem obywateli prawa do sądu i rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.

Skarżący wskazał zatem jedynie na potencjalne ryzyko przewlekłości postępowania, całkowicie przy tym pomijając konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które doprowadzić miały do zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. V ACa 465/26, w szczególności nie wskazał ani dotychczasowego czasu postępowania, ani konkretnych czynności procesowych, które zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle, a które miałyby prowadzić do przewlekłości postępowania, charakteru sprawy, stopnia jej faktycznej i prawnej zawichości, a także znaczenia dla strony oraz jej zachowania, które ewentualnie mogłyby przełożyć się na czas trwania postępowania.

4. Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p., wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. odrzucił skargę.

[P.Sz.]

[a.ł.]